

ΑΣΚΗΤΙΚΗ, ΤΟ Κ.Θ.Β.Ε. ΣΤΟ 46Ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΛΥΜΠΟΥ

WRITTEN BY [ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ](#)

21/08/2017

PUBLISHED IN [ARTS AND CULTURE](#), [ΘΕΑΤΡΟ](#), [ΣΚΕΨΕΙΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ](#)

[Μου αρέσει!](#)

[Κοινοποίηση](#)

Αρέσει σε 3 άτομα. Γίνετε ο πρώτος από τους φίλους σας.

0

Θεός = άγνωστη η ετυμολογική προέλευση της λέξης. Ως έννοια, δημιούργημα του ανθρώπου από την πρώτη στιγμή που συνειδητοποίησε τον εαυτό του. Η άγνοια δημιουργεί φόβο. Η έλλειψη αντίληψης της αόρατης αιτίας, παρά μόνο του ορατού αποτελέσματος, οδηγεί στην ιδέα ενός υπερφυσικού όντος, που κυβερνά τον κόσμο. Ο άνθρωπος εναπόθεσε σε Αυτόν την δημιουργία των κανόνων ζωής του. Και την τιμωρία για την υπέρβαση αυτών των κανόνων.

Νους = Λόγος, λογική, νομοτέλεια, νομιμοφροσύνη, συνήθεια, ασφικτικά όρια, πόνος, μόχθος, τιμωρία, αποποίηση ευθυνών, αυστηρή υπακοή στις πέντε αισθήσεις, χρέος στους προγόνους και στους απογόνους...

ελευθερία, χαρά, έρωτας....

Η καρδιά και η λογική μάχονται. Τρελαίνουν και διχάζουν τον άνθρωπο. Τι να ακολουθήσει. Τον νου; και να υποταχθεί στο χρέος και στον φόβο; ή την καρδιά; και να ζησει ελεύθερος. Το χρέος του ανθρώπου είναι να κατευνάσει και να ισορροπήσει αυτές τις φωνές. Να τις κάνει να σιωπήσουν. Μόνο τότε το Εγώ υπερνικείται. Καταστέλλεται. Η θεώρηση των πραγμάτων γίνεται με καθάρια ματιά. Παιδική. Εξερευνώνται εκ νέου όλα.

Μόνο τότε ο άνθρωπος μπορεί να πει:

Δεν ελπίζω τίποτα, δεν φοβάμαι τίποτα, είμαι ελεύθερος....

Μετά, αρχίζει η φιλοσοφία. Τι είναι ο άνθρωπος. Γιατί ζει; πως γεννιέται και γιατί πεθαίνει; Τι είναι ο Θεός; Το σύμπαντο; ποιοι είμαστε εμείς και πια η θέση μας σε αυτό; Γιατί εμείς και όχι κάποιο άλλο ζώο;

Χρέος μας είναι να βρούμε τις απαντήσεις. Γιατί εμείς, είμαστε όλα τα ζώα μαζί. Γιατί μαζί ξεκινήσαμε. Γιατί εμείς, είμαστε όλη η γη μαζί. Γιατί μαζί ξεκινήσαμε. Γιατί εμείς, είμαστε όλο το σύμπαντο μαζί. Γιατί μαζί ξεκινήσαμε. Γιατί δεν υπάρχει διαφορά στις ανθρώπινες φυλές, στο χρώμα, στην ράτσα. Γιατί όλοι μαζί ξεκινήσαμε.

Χρέος μας είναι να σώσουμε τον Θεό. Να τον εφεύρουμε ξανά. Γιατί τελικά ο Θεός δεν είναι παντογνώστης, είναι πάνσοφος. Δεν είναι εκδικητικός, τιμωρός. Είναι φιλεύσπλαχνος. Δεν είναι επόπτης, είναι συνοδοιπόρος.

Χρέος μας πάνω σε αυτήν τη Γη, χρέος μας σε αυτή τη ζωή, είναι να ζήσουμε με έναν νέο δεκάλογο και όχι με τις δέκα εντολές. Όμως, αυτός ο δεκάλογος είναι ατομικός, είναι προσωπικός, δεν ακολουθεί νόρμες. Είναι ο προσωπικός διάλογος του καθενός με τον ίδιο τον συνοδοιπόρο, τον υποστηρικτή, το στοργικό άφυλο, υπέρτατο πνεύμα, την Ψυχή.

Η παράσταση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος είναι συγκλονιστική. Μέσα σε μία ώρα, έξι ηθοποιοί αποδίδουν την Ασκητική του Καζαντζάκη, απλά, κατανοητά. Το κοινό νιώθει ότι μυείται σιγά-σιγά στα μυστικά του σύμπαντος (όπως αναφέρεται στο κείμενο το σύμπαν), στα μυστικά της πραγματικής ζωής. Φεύγει με φιλοσοφικά ερωτήματα. Ωθείται στο να διαρρήξει την αποχώνωση του Νου, να βγει από τον λήθαργο, την συνήθεια και να ψάξει να βρει τον δικό του, προσωπικό, μυστικιστικό δρόμο. Το δρόμο προς την Φώτιση.

Η σκηνογραφία της παράστασης ευρηματική. Οι ηθοποιοί κινούνται πάνω σε ένα στρόβιλο, που αναπαριστά το σύμπαν. Μοιάζει με τον σπειροειδή Γαλαξία μας. Στο κέντρο, η ράβδος του Ασκληπιού, τυλιγμένη με ένα φίδι. Πάνω της μία χορδή, που πάλλεται με δοξάρι σε συγκεκριμένες στιγμές. Οι αναφορές σε όλες τις θρησκείες είναι εμφανείς καθώς μουσικά όργανα κάθε λογής ηχούν στα χέρια των ηθοποιών. Τραγούδι όπως των σαμάνων της Αμερικής, τελετουργίες όπως το βάπτισμα με το νερό ή η κοινωνία με το κρασί, χρησιμοποιήθηκαν επίσης. Το αρχαίο θέατρο του Δίου προσέδωσε στην παράσταση την αίσθηση μυσταγωγίας.

βαριέσαι. Δεν καταλαβαίνεις το βαθύτερο νόημά του. Ίσως η κατανόηση έρχεται με την ωριμότητα, με την ηλικία και την πείρα της ζωής. Τώρα νιώθω την επιτακτική ανάγκη να το διαβάσω. Και ας μην το καταλάβω σε βάθος. Θα κάνω όμως την αρχή.

Ο ίδιος ο Νίκος Καζαντζάκης υποστήριζε ότι : « η “Ασκητική” είναι μια Κραυγή και όλο το έργο ένα σχόλιο που μεταφέρει την αγωνία του να ξεπεράσει τα σύνορα του νου, τα φαινόμενα και να λύσει το μυστήριο της ύπαρξης». Ενώ σε ένα γράμμα του το 1922 στην Γαλάτεια αναφέρει : «Γράφω τώρα την Ασκητική, ένα βιβλίο μυθική, όπου διαγράφω τη μέθοδο ν' ανέβει η ψυχή από κύκλο σε κύκλο ωσότου φτάσει στην ανώτατη Επαφή. Είναι πέντε κύκλοι: Εγώ, ανθρωπότητα, Γης, Σύμπαντο, Θεός. Πώς ν' ανέβουμε όλα τούτα τα σκαλοπάτια κι όταν φτάσουμε στο ανώτατο να ζήσομε όλους τους προηγούμενους κύκλους. Το γράφω επίτηδες χωρίς ποίηση, με στεγνή, επιτακτική φόρμα».

Συντελεστές της παράστασης:

Σκηνοθετική επιμέλεια: Ανδρέας Κουτσοουρέλης

Επιμέλεια σκηνογραφίας-κοστούμιών: Μαρία Μυλωνά

Βοηθός σκηνοθέτη: Στάθης Βούτος

Οργάνωση παραγωγής: Ναταλία Λαμπροπούλου

Παίζουν οι ηθοποιοί: Στάθης Βούτος, Ανδρέας Κουτσοουρέλης, Νίκος Νικολάου, Δημήτρης Παλαιοχωρίτης, Κώστας Ίτσιος, Τάσος Ροδοβίτης

0

Μου αρέσει!

Κοινοποίηση

Αρέσει σε 3 άτομα. Γίνετε ο πρώτος από τους φίλους σας.

Σας αρέσει η σελίδα μας; Κάντε Like!

Μου αρέσει!

Αρέσει στο χρήστη Χρήστος Στυλιανού και 5,1 χιλ. ακόμη.

ΤΙ ΨΑΧΝΕΙΣ ΝΑ ΒΡΕΙΣ;

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ...